

Hodnocení diplomové práce

Název: Analýza závěrečného dokumentu Plenárního sněmu katolické církve

Autor: Bc. Alena Kanděrová

Téma předložené práce považuji za velmi aktuální. Plenární sněm katolické církve ČR je odrazem života našich místních církví. Přestože nemusíme považovat závěrečný dokument tohoto sněmu za dokument „živý“, který by život naší církve ovlivňoval, přesto z něj můžeme získat řadu informací, a to především o tom, která témata se v naší církvi chápou jako aktuální, a jak jsme byli schopni (v době vzniku dokumentu) tato témata pojmut. Toto téma jsem vypsal se záměrem, analyzovat tento dokument právě z hlediska přítomnosti či absence určitých – pro církve důležitých – témat.

Autorka pojala tuto práci trochu jiným způsobem: vytvořila jakéhosi „průvodce“ sněmovním procesem, který u nás probíhal od r. 1996 do r. 2005. Na vlastní analýzu pak zbylo jen velmi málo prostoru. Autorka se pokusila v 5. kapitole o analýzu dvou oblastí (laici a mládež), a to na základě srovnání s dokumenty 2. vatikánského koncilu a Würzburšské synody.

Celková struktura práce je logická. Práce je členěna do šesti kapitol, přičemž v první kapitole autorka přibližuje vývoj synodalit v církvi, v druhé a třetí kapitole popisuje průběh konání sněmu, čtvrtou kapitolu věnuje obsahu závěrečného dokumentu Život a poslání křesťanů v církvi a ve světě, v páté kapitole některé části závěrečného dokumentu srovnává s koncilními konstitucemi a s dokumentem Ziele und Aufgaben Kirchlicher Jugendarbeit Společné synody německých diecézí. V šesté kapitole autorka zmiňuje posynodní vývoj a v závěru uvádí vlastní hodnocení.

Po stránce vnějšího vzhledu a úpravy je práce na velmi dobré úrovni. Pokud ovšem hodnotíme předloženou práci z hlediska formálního, najdeme v ní řadu nedostatků: při práci s některými tématy autorka nepoužila relevantního zdroje (např. obecné informace o Druhém vatikánském koncilu převzala z Wikipedie), v některých případech uvedla chybné odkazy, jako např. v poznámce č. 159 na s. 61 a 63. Celkově použila pouze 11 knih (z nichž jedna byla dostupná elektronicky) a 22 příspěvků publikovaných elektronicky, z nichž 18 můžeme považovat za relevantní. Autorka nepoužila žádnou cizojazyčnou publikaci.

Z hlediska jazykového musíme ocenit samostatné vyjadřování autorky a z toho vyplývající čtivost textu. Na druhé straně je třeba konstatovat, že se autorka nedrží vždy odborného stylu vyjadřování a někdy se uchyluje ke zbytečným řečnickým otázkám (např. na s. 53: „A proč ne?“), jakož i k nestandardním výrazům (s. 53: „věrní laici“). Místy se vyskytují i zcela nesprávné tvary (s. 55: „nejen pro kněží“).

Největší nedostatky vykazuje práce po stránce obsahové. Autorka totiž nikde neformuluje cíl práce, takže možná i proto je celá práce spíše vyprávěním o sněmu než jeho analýzou. Místy používá autorka mnoha slov, přičemž není zcela jasná souvislost s tématem (např. historický a kanonický exkurz v úvodu). Také závěr práce dělá dojem, jakoby se autorka bála jakékoliv kritiky církevních představených – a za takového předpokladu je velmi obtížné zpracovávat „kritickou analýzu“. Ačkoliv se v předložené práci dozvídáme o sněmu řadu důležitých informací, ty nejdůležitější zůstávají skryty anebo zodpovězeny jen zčásti: Proč došlo ke změnám v osobách koordinátorů sněmu? Proč se neodhlasovaly na prvním zasedání žádné dokumenty? Proč byl nakonec dokument o „historické paměti“ vyřazen? – Uznávám, že o

některých otázkách se těžko dočteme v oficiálních dokumentech. Přesto by bylo možné alespoň některé z nich lépe osvětlit.

Je třeba ocenit, že se autorka v 5. kapitole pokusila o srovnání závěrečného dokumentu Sněmu s jinými církevními dokumenty. Bohužel převážná část této kapitoly je spíše jen informace o obsahu srovnávaných dokumentů; samotné srovnání na s. 58-60 přináší poměrně nejasné výsledky.

Celkově je na předložené práci patrná velká snaha autorky, jakož i poctivost při zpracování použitých dokumentů. Na druhé straně autorka neprojevila dostatek analytických schopností a nepracovala správně s prameny.

Přes všechny uvedené připomínky, předložená práce vyhovuje požadavkům kladeným na diplomovou práci. Proto ji doporučuji k obhajobě.

Pokud bych měl práci hodnotit jen z hlediska obsahu, navrhl bych zřejmě lepší známku. Vzhledem k formálním a jazykovým nedostatkům navrhuji hodnotit předloženou práci Aleny Kanděrové známkou „dobře“.

Praha, 17. května 2013

doc. Michal Kaplánek, Th.D.
vedoucí práce